

ಕತ್ತಲೆಯಿಂದ ಬೆಳಕಿನೆಡೆಗೆ

ದುಷ್ಟ ಶಿಕ್ಷಣ ಮತ್ತು ಶಿಷ್ಟ ರಕ್ಷಣೆಯ ಪಾಠ ಕೇವಲ ಹಬ್ಬದ ದಿನ ಮಾತ್ರ ನೆನಪಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವುದಲ್ಲ; ಬದುಕಿನುದ್ದಕ್ಕೂ ಅದರ ಪಾಲನೆಯಾಗಬೇಕು. ಹಾಗಾಗಬೇಕಾದರೆ ಜನರು ಧರ್ಮದ ಒಳಿತುಗಳನ್ನು ಬದುಕಿನಲ್ಲೂ ಅಳವಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಎಲ್ಲ ಧರ್ಮಗಳಲ್ಲೂ ಸಂಪ್ರದಾಯಗಳಿವೆ. ಪ್ರತಿಯೊಂದಕ್ಕೂ ಒಂದು ನೀತಿಯಿದೆ. ಸಂಪ್ರದಾಯದ ಆಚರಣೆ ಮುಖ್ಯವಲ್ಲ; ಅದರಿಂದ ಸಮಾಜಕ್ಕೆ ಏನು ಒಳಿತಾಗುತ್ತದೆ ಎನ್ನುವ ತಿರುಳು ಮುಖ್ಯ. ಅದನ್ನು ಅರಿತು ಅನುಸರಿಸಿದರೆ ಮನುಷ್ಯತ್ವ ಮೆರೆಯುತ್ತದೆ. ಇಲ್ಲವಾದಲ್ಲಿ ಮತ್ತೆ ಅಸುರೀ ಶಕ್ತಿಗಳ ಅಟ್ಟಹಾಸವೇ ಉಳಿದುಬಿಡುತ್ತದೆ.

ಶಿಲ್ಪ ಕಬ್ಬಿಣಕಂಠಿ

ದಸರಾ, ದೀಪಾವಳಿ, ರಂಜಾನ್, ಗಾಂಧಿ ಜಯಂತಿ, ಕನ್ನಡ ರಾಜ್ಯೋತ್ಸವ, ಬಕ್ರೀದ್, ಕ್ರಿಸ್ಮಸ್-ಹಬ್ಬಗಳ ಸಾಲು ಸಾಲು. ವರ್ಷದ ಕೊನೆಗೆ ಹಬ್ಬಗಳ ಹರ್ಷಧಾರ. ಕತ್ತಲೆಯನ್ನು ಕಳೆದು ಬೆಳಕಿನತ್ತ ನಡೆಯುವ ಧಾವಂತ ಎಲ್ಲರದ್ದೂ. 'ಕತ್ತಲು ದಾರಿ ದೂರ' ಎನ್ನುವುದು ಗೊತ್ತು; ಹಾಗೆಂದು ಸುರಂಗದ ಆ ತುದಿಯಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸುವ ಬೆಳಕಿನ ಬಗ್ಗೆ ಭರವಸೆ ಇಡದಿದ್ದರೆ ದಾರಿ ಸಾಗುವುದಾದರೂ ಹೇಗೆ? ಸಾಗುತ್ತ ದೂರ ದೂರ.. ಗಮ್ಯವನ್ನು ತಲುಪಲೇಬೇಕು. ಕಲ್ಲು- ಮುಳ್ಳುಗಳಿರಬಹುದು, ಮೊಸಳೆ- ಮಸಣಿಗಳಿರಬಹುದು, ಕೃಶಕಾಯ ಕಂಗಡಿಸಬಹುದು; ಆದರೆ ನಡೆಯಲೇಬೇಕೆಂದು ದೃಢ ನಿಶ್ಚಯ ಮಾಡಿದವನಿಗೆ ಇದ್ದಾವುದೂ ತಡೆಯಲ್ಲ. ಅಲ್ಲಿ ಆ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಬೆಳಕಿದೆ, ಬೆಳಕನ್ನು ಮುಟ್ಟಲೇಬೇಕು, ಕನಸಿಲ್ಲದವರ ಬದುಕಿಗೂ ಬೆಳಕು ಹಂಚಬೇಕು. ಅದು ಹಬ್ಬಗಳ ಗಬ್ಬಸಾರ.

ಬದುಕು ತುಟ್ಟಿಯಾಗಿದೆ, ಹಬ್ಬವನ್ನು ಆಚರಿಸುವುದು ಹೇಗೆ? ಎನ್ನುವುದು ಜನಸಾಮಾನ್ಯರ ಪ್ರಶ್ನೆ. ಹಾಗೆಂದು ಹಬ್ಬದ ಸಂಭ್ರಮ ಯಾವತ್ತೂ ಕಡಿಮೆಯಾಗಿಲ್ಲ. ದುಡಿಮೆ ಹೆಚ್ಚಿಸಿಯಾದರೂ ಗಳಿಕೆ ಉಳಿಸಿ ಹಬ್ಬಕ್ಕೆ ಹೊಸ ಸಂಭ್ರಮವನ್ನು ಲೇಪಿಸುವ ಯತ್ನ ನಮ್ಮದು. ದುಷ್ಟಶಕ್ತಿಗಳ ಆತಂಕ ಕಳೆದು, ಶಿಷ್ಟ ವಿಜಯದ ದಶಮಿಯ ಸಂಭ್ರಮಕ್ಕೆ ಅದರದ್ದೇ ಆದ ಸೌಂದರ್ಯವಿದೆ. ಹಾಗೆಂದು ಸಂಭ್ರಮದ ಘಳಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಕತ್ತಲಲ್ಲಿ ಇನ್ನೂ ಪರದಾಡುತ್ತಿರುವ ಜೀವಗಳನ್ನು ಮರೆಯುವುದು ಬೇಡ. ಒಂದೆಡೆ ಬರ, ಇನ್ನೊಂದೆಡೆ ನೆರೆ. ಬೆಳೆ ಕೈಕೊಟ್ಟು ರಾಜ್ಯದ ಹಲವು ಜಿಲ್ಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಅನ್ನದಾತ ಆತಂಕದಲ್ಲಿದ್ದಾನೆ. ಅವನನ್ನು ಮರೆತರೆ ಉಣ್ಣುವುದೇನನ್ನು? ಅನ್ನದಾತ ಸುಖವಾಗಿದ್ದರೆ ಉಣ್ಣುವವನ ಸಂಭ್ರಮಕ್ಕೂ ಅರ್ಥವಿರುತ್ತದೆ.

ಹಬ್ಬಗಳೂ ಅದನ್ನೇ ಬೋಧಿಸುತ್ತವೆ. ಹಂಚಿ ತಿನ್ನುವುದು ಹಬ್ಬ ನಮಗೆ ಕಲಿಸಿಕೊಡುವ ಬಹುದೊಡ್ಡ ಪರಮಾರ್ಥ. ವಿಜಯದಶಮಿ, ರಂಜಾನ್, ಕ್ರಿಸ್ಮಸ್ ಎಲ್ಲವೂ ಅದನ್ನೇ ಹೇಳುತ್ತವೆ. ಕೂಡುಕುಟುಂಬದ ಕಾಲ ದೂರವಾಗಿ ಎಲ್ಲರೂ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿರುವ ಆಧುನಿಕ ಕಾಲವಿದು. ಹಾಗಿದ್ದೂ ಹಬ್ಬದ ನೆಪದಲ್ಲಿ ಪರಸ್ಪರ ಮನೆಗೆ ಭೇಟಿ ಕೊಟ್ಟು, ಜತೆಗೆ ಊಟ ಸವಿದು, ಒಳಿತನ್ನು ಹಾರೈಸುವ ಸಂಪ್ರದಾಯ ನಿಂತಿಲ್ಲ. ರಂಜಾನ್ ಮಾಸದಲ್ಲಿ ಹಸಿವಿನ ವೇದನೆಯನ್ನು ಸ್ವತಃ ಅನುಭವಿಸಿ ಉಪವಾಸವಿದ್ದವನು, ಇನ್ನೊಬ್ಬನ ಹಸಿವನ್ನು ಮರೆಯಬಾರದು. ಗಳಿಸಿ ಉಳಿಸಿದ್ದರಲ್ಲಿ ಒಂದಂಶವನ್ನು ಕಡ್ಡಾಯ ದಾನ ಮಾಡುವ ಧರ್ಮದ ತಿರುಳನ್ನು ಎಷ್ಟು ಮಂದಿ ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ? ಕಾರುಣ್ಯದ ಪ್ರೇಮಮೂರ್ತಿ ಕ್ರಿಸ್ತನ ನಡವಳಿಕೆಯನ್ನು ಎಷ್ಟು ಜನ ಬದುಕಿನಲ್ಲಿ ಅಳವಡಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ? ಹಬ್ಬ ಎಂದರೆ ಬರಿದೇ ಸಂಭ್ರಮವಲ್ಲ. ವಿಶ್ವಾಸ, ಶ್ರದ್ಧೆ, ಪ್ರೀತಿ, ಪ್ರೇಮಗಳ ಸದ್ಯಾವನೆಯನ್ನು ಹಂಚಿಕೊಳ್ಳುವ ಬದುಕಿನ ಕ್ರಮ; ತ್ಯಾಗದಿಂದ ಪಡೆಯುವ ಸಂತೋಷದ ಸಂಭ್ರಮ.

ಕೃಷಿ ಮತ್ತು ಗ್ರಾಮಾಭಿವೃದ್ಧಿಯ ವಿಷಯವನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಆಳುವವರು ವಿಧಾನಮಂಡಲದ ವಿಶೇಷ ಅಧಿವೇಶನವನ್ನೇ ನಡೆಸಿದ್ದಾರೆ. ಶಾಸಕರ ಮಾತು, ಮಾತು ಮಧಿಸಿ ಕಾರ್ಕೋಟಕವೂ ಹೊರಬಂತು. ರಾಜಕೀಯದ ಮಥನದಲ್ಲಿ ಅಮೃತ ಹುಡುಕುವ ಕೆಲಸ ಕಷ್ಟ. ಹಾಗೆಂದು ಜನ ಕೈಚೆಲ್ಲಿ ಕೂರವಂತಿಲ್ಲ. ಆಡಳಿತದಲ್ಲಿ ಭ್ರಷ್ಟಾಚಾರವನ್ನು ನಿಯಂತ್ರಣಕ್ಕೆ ತರಲು ನೂರಂಟು ಮಾರ್ಗಗಳಿವೆ, ಮಾರ್ಗದರ್ಶಕರೂ ಇದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಕಾನೂನಿನ ಕಟ್ಟುನಿಟ್ಟಾದ ಜಾರಿ ಆಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಭ್ರಷ್ಟರಿಗೆ ಶಿಕ್ಷೆಯಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಜನಶಕ್ತಿ ಒಂದಾದರೆ ಭ್ರಷ್ಟತೆಯ ಕೆಡುಕೂ ದೂರವಾದೀತು. ದ್ವನಿಯಿಲ್ಲದವರ ಬಾಳು ಬೆಳಗಿಸಲು ಸರಕಾರ ಖರ್ಚು ಮಾಡುವ ಹಣ ಕಟ್ಟಕಡೆಯವನಿಗೂ ಸಿಕ್ಕೀತು. ದುಷ್ಟ ಶಿಕ್ಷಣ ಮತ್ತು ಶಿಷ್ಟ ರಕ್ಷಣೆಯ ಪಾಠ ಕೇವಲ ಹಬ್ಬದ ದಿನ ಮಾತ್ರ ನೆನಪಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವುದಲ್ಲ; ಬದುಕಿನುದ್ದಕ್ಕೂ ಅದರ ಪಾಲನೆಯಾಗಬೇಕು. ಹಾಗಾಗಬೇಕಾದರೆ ಜನರು ಧರ್ಮದ ಒಳಿತುಗಳನ್ನು ಬದುಕಿನಲ್ಲೂ ಅಳವಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಎಲ್ಲ ಧರ್ಮಗಳಲ್ಲೂ ಸಂಪ್ರದಾಯಗಳಿವೆ. ಪ್ರತಿಯೊಂದಕ್ಕೂ ಒಂದು ನೀತಿಯಿದೆ. ಸಂಪ್ರದಾಯದ ಆಚರಣೆ ಮುಖ್ಯವಲ್ಲ; ಅದರಿಂದ ಸಮಾಜಕ್ಕೆ ಏನು ಒಳಿತಾಗುತ್ತದೆ ಎನ್ನುವ ತಿರುಳು ಮುಖ್ಯ. ಅದನ್ನು ಅರಿತು ಅನುಸರಿಸಿದರೆ ಮನುಷ್ಯತ್ವ ಮೆರೆಯುತ್ತದೆ. ಇಲ್ಲವಾದಲ್ಲಿ ಮತ್ತೆ ಅಸುರೀ ಶಕ್ತಿಗಳ ಅಟ್ಟಹಾಸವೇ ಉಳಿದುಬಿಡುತ್ತದೆ.

ಹಾಗಾಗದಿರಲಿ; ಹಬ್ಬಗಳು ನಮ್ಮೊಳಗಿನ ಕೊಳಕನ್ನು ತೊಳೆದು ತನು- ಮನಗಳನ್ನು ಶುದ್ಧೀಕರಿಸಲಿ. ಹೊಸ ಬೆಳಕಿನತ್ತ ನಮ್ಮ ನಡೆಯನ್ನು ಸದೃಢಗೊಳಿಸಲಿ. ಭಯೋತ್ಪಾದನೆ, ಕೋಮುವಾದ, ಭ್ರಷ್ಟಾಚಾರ ಮುಂತಾದ ಅಸುರೀಶಕ್ತಿಗಳ ದಮನಕ್ಕೆ ಶಕ್ತಿ ತುಂಬಲಿ. ಹಾಗೆಯೇ ಬಡತನ, ಅನಕ್ಷರತೆ, ಅನಾರೋಗ್ಯ, ಅಸಮಾನತೆಯ ಕಳಂಕಗಳ ವಿರುದ್ಧ ಸಂಘಟಿತ ಹೋರಾಟಕ್ಕೆ ಬಲ ನೀಡಲಿ.

■ ಬಿ.ಎಂ. ಹನೀಫ್